

Sygn. akt IV K 257/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Słowiok-Janus

Protokolant: Agnieszka Kot

przy udziale prokuratora Anny Sieradzkiej-Kośli

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2014 r.

sprawy **S. S.** syna A. i B. z domu K. urodzonego (...) w Ż.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 63/05** zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 22 czerwca 2005 r. za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 grudnia 2004 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (czterech) lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądzono od skazanego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 800 (ośmiuset) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 01 marca 2007 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 05 kwietnia 2007 r. na podstawie art. 71 § 2 k.k. skrócona skazanemu o 25 (dwadzieścia pięć) dni zarządzoną do wykonania karę pozbawienia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2008 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 26 czerwca 2010 r.;

2. **Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 26 października 2006 r. w sprawie o sygn. akt II K 1163/06** za czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 16 września 2006 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2008 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 26 czerwca 2010 r.;

3. **Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 48/11** za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w październiku 2010 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w październiku 2010 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w październiku 2010 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawiania wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięciu) lat, nadto na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązano skazanego do podjęcia pracy zarobkowej, na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 29 sierpnia 2013 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

4. **Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 11 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1258/12** za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 listopada 2012 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawiania wolności;

5. **Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 786/11** za dwa czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 09 listopada 2009 r. na karę 1 (jednego) rok i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 stycznia 2010 r. do 20 stycznia 2010 r.

orzeka

I. rozwiązuje orzeczenie o karze łącznej pozbawiania wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 48/11;

II. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako 3. i 5. łączy i w ich miejsce wymierza S. S. jedną karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie II. zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary od dnia 08 kwietnia 2014 r. do dnia 15 lipca 2014 r. oraz od dnia 19 stycznia 2010 r. do dnia 20 stycznia 2010 r.;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego co do pozostałych kar orzeczonych wyrokami opisanymi w komparycji jako 1., 2. i 4.;

V. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. O. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 257/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż S. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

6. Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 63/05 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 22 czerwca 2005 r. za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 grudnia 2004 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (czterech) lata oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądzone od skazanego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 800 (ośmiuset) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 01 marca 2007 r. zarządzone wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 05 kwietnia 2007 r. na podstawie art. 71 § 2 k.k. skrócona skazanemu o 25 (dwadzieścia pięć) dni zarządzone do wykonania karę pozbawienia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2008 r.

udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 26 czerwca 2010 r.;

7. Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 26 października 2006 r. w sprawie o sygn. akt II K 1163/06 za czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 16 września 2006 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2008 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 26 czerwca 2010 r.;

8. Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 48/11 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w październiku 2010 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w październiku 2010 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w październiku 2010 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawiania wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięciu) lat, nadto na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązano skazanego do podjęcia pracy zarobkowej, na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 29 sierpnia 2013 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 11 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1258/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 listopada 2012 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawiania wolności;

10. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 786/11 za dwa czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 09 listopada 2009 r. na karę 1 (jednego) rok i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 stycznia 2010 r. do 20 stycznia 2010 r.

Skazany we wniosku z dnia 04 marca 2014 r. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 48/11, Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 11 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1258/12 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 786/11.

Z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w D. wynika, że S. S. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 10 czerwca 2013 r. Odbywanie kary rozpoczął w Areszcie Śledczym D., gdzie jego zachowanie było oceniane jako poprawne. Skazany nie był karany dyscyplinarnie ani nagradzany nagrodą regulaminową. W Zakładzie Karnym w D. przebywa od 03 lipca 2013 r. S. S. jest bezdzietnym kawalerem. W Zakładzie Karnym był nieodpłatnie zatrudniony w systemie bez konwojenta na stanowisku pracownika gospodarczego na rzecz Urzędu Miasta w K. z powierzonych mu obowiązków wywiązywał się w sposób właściwy. Skazany został wycofany z zatrudnienia z uwagi na zmianę sytuacji prawnej - do jednostki penitencjarnej wpłynął kolejny wyrok przedłużający karę pozbawienia wolności. S. S. kontakt zewnętrzny w formie korespondencji oraz rozmów telefonicznych utrzymuje z bliskimi, nie był odwiedzany na terenie jednostki penitencjarnej, nie jest uczestnikiem systemu przepustkowego. Skazany na zasadach ogólnych uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych, nie został zakwalifikowany do leczenia odwykowego z uwagi na brak stwierdzonych uzależnień. S. S. nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. W stosunku do przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo, nie stwarza problemów wychowawczych. Skazany w stosunku do popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie. Nie odnotowano u skazanego zachowań agresywnych czy samoagresywnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. S. S. karę pozbawienia wolności odbywa w systemie indywidualnego programu oddziaływania, zadania z niego wynikające realizuje w sposób właściwy. W Zakładzie Karnym w D. był jeden raz ukarany dyscyplinarnie oraz dwa razy nagradzany nagrodą regulaminową. W ocenie Dyrektora Zakładu Karnego zachowanie skazanego oceniane jest jako poprawne.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: wniosku skazanego (k. 2), opinii o skazanym (k. 15), danych o karalności (k. 8-10, 37-39) i poszczególnych akt spraw.

1) Sąd zważył co następuje:

Po przeanalizowaniu danych o karalność skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data wydania pierwszego chronologicznie wyroku określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, że pierwszy chronologicznie wyrok skazujący wobec S. S. został wydany przez Sąd Rejonowy w Mławie w dniu 24 lutego 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 63/05. Jednakże przed datą wydania tego wyroku skazany nie popełnił żadnego innego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Kolejnym chronologicznie prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec skazanego był wyrok Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 26 października 2006 r. w sprawie o sygn. akt II K 1163/06. Przy czym przed datą wydania tego wyroku skazany również nie popełnił żadnego innego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Następnym chronologicznie prawomocnym wyrokiem wydanym wobec skazanego był wyrok Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 48/11 i to ten wyrok wyznacza realny zbieg przestępstw. Albowiem przed wydaniem tego wyroku tj. przed dniem 23 lutego 2011 r. skazany dopuścił się popełnienia w dniu 09 listopada 2009 r. dwóch przestępstw, za które został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 786/11. Nadto za wszystkie wyżej wskazane przestępstwa orzeczono wobec skazanego kary tego samego rodzaju tj. kary pozbawienia wolności. Mając na uwadze powyższe spełnione zostały przesłanki określone w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie wyroku łącznego.

Ostatnim analizowanym prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec skazanego był wyrok Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 11 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1258/12. Przy czym przed datą wydania tego wyroku skazany nie popełnił żadnego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Wobec skazanego S. S. stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar jednostkowych orzeczonych w sprawach o sygnaturach akt II K 48/11 oraz IV K 786/11 w granicach od 1 roku 2 miesięcy pozbawienia wolności (najsurowsza kara jednostkowa orzeczona w sprawie IV K 786/11) do 4 lat 2 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) – wymierzył ją w wysokości 3 lat pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej w niniejszej sprawie sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKA 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póź. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady

absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc powyższe twierdzenia do okoliczności niniejszej sprawy, należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które S. S. został skazany wyrokami wydanymi w sprawach o sygnaturach akt II K 48/11 oraz IV K 786/11 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Co prawda przestępstwa przypisane skazanemu w w/w wyrokach to przestępstwa skierowane przeciwko tym samym dobrom prawnym tj. przeciwko mieniu. Należy przy tym wskazać, że skazany pięciokrotnie dopuścił się popełnienia czynów wyczerpujących znamiona tego samego przepisu, tj. art. 279 § 1 k.k. za które został skazany w/w wyrokami. Jednakże przestępstwa te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi również bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między 09 listopada 2009 r. a październikiem 2010 r. Mając na uwadze powyższe, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Sąd przy wymiarze kary łącznej orzeczonej miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że S. S. był do chwili obecnej pięć razy karany za popełnienie ośmiu przestępstw, w tym za popełnienie przestępstw podobnych. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni długiego okresu czasu od 16 grudnia 2004 r. do 23 listopada 2012 r. Należy przy tym wskazać, że skazany sześciokrotnie dopuścił się popełnienia przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa. Należy również wskazać, że skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy orzekające w sprawach o sygn. akt II K 63/05 oraz II K 48/11, które zastosowały wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych w/w sprawach. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania S. S. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie czy życie i zdrowie. Niewątpliwie S. S. jest więc przestępcą niepoprawnym, którego cechuje łatwość popełniania przestępstw, a popełnianie przestępstw stało się wręcz jego swoistym sposobem na życie. Jego zachowanie świadczy więc o dużym stopniu demoralizacji oraz o niespełnieniu przez dotychczas orzeczone kary celów kary w zakresie prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsza kara jednostkowa wymierzona skazanemu pochłaniająca inne kary stanowiłyby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłoby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy. Powyższe przemawia za niestosowaniem zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem oraz skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kary łącznej wyższej niż najwyższa kara jednostkowa orzeczona w stosunku do skazanego, ale przy tym niższej niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Istotny wpływ na wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Zakładu Karnego zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej ocenione zostało za ledwie jako poprawnie. Przy

czym podniesione w opinii Dyrektora Zakładu Karnego okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kary łącznej.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności zrealizuje zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Zgodnie art. 577 k.p.k. Sąd na poczet kary łącznej orzeczonej zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary od dnia 08 kwietnia 2014 r. do dnia 15 lipca 2014 r. oraz od dnia 19 stycznia 2010 r. do dnia 20 stycznia 2010 r.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. O. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz podatek VAT od tej kwoty.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności nie miałby możliwości ich uiszczenia.

Z/ odpis wyroku łącznego wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego na adres z wniosku.